

lægge Kontorerne i Almindelighed, naar det begæres af dem, at tjene som Medlem medlem Bureauet og Befolkningen i Registreringsanliggender. Men medens det altsaa i slige Tilfælde, hvor Kontorerne alene fungere som et Slags Postkontor, staaer Borgerne frit for, om de ville benytte deres gode Tjeneste eller ikke, stiller Forholdet sig derimod anderledes, hvor Distriktskontoret ved Indleveringen eller Udleveringen har at udføre en selvstændig undersøgende og kontrollerende Virksomhed, f. Eks. ved Modtagelse af Registreringsanmeldelser efter § 15, jfr. 11, 13, 14, m. fl., eller ved Udlevering af Nationalitets- og Registrerings-Certifikater efter § 29 (30). Her er det nødvendigt, at de paagældende Ekspeditioner gaa igennem vedkommende Registreringskontor, hvilket Kommissionen for at afværge Misforstaaelse har anset det for rigtig udtrykkelig at gøre opmærksom paa i nærværende Paragraf.

Før at have den størst mulige Tryghed for, at ikke Borgerne, som benytte Kontorerne's Hjælp, lide Retstab ved disses Ufetterrettelighed med Brevenes Befordring, er det dernæst paalagt Kontorerne at føre Dagbog over de herhenhørende ind- og udgaaende Sager, hvorved det bliver muligt at føre den fornødne Kontrol med Ekspeditionens behørig og hurtige Besørgelse.

Svad der i øvrigt foreskrives i Paragrafen om, at Kontorerne skulle føre tilsvarende Bøger, Registre og Protokoller, som Bureauet, kun at deres Omraade er indskrænket til de Rederier og Skibe, der ere hjemmehørende i Distriktet; er en ligefrem Følge af det ovenfor fremhævede Jæmmed med disse stedlige Bøgers Førelse, som er, at give Egnens Folk en bekvem Lejlighed til at kunne komme til Kundskab om de i Egnen hjemmehørende Rederiers og Skibes Forhold.

Om det rette Forhold mellem de stedlige Registre og Hovedregistret er det fornødne fremhævet ovenfor Sp. 3370 flg.

At Distriktsbøgerne bør autoriseres, at det bør føres Tilhvi med deres regelmæssige Førelse, og at bægge disse Forretninger, saaledes som i Paragrafens Slutning bestemt, bør henlægges til Bureauet, synes ikke at kunne være hynderlig Tviul underkastet.

Til § 7.

Kommissionen er gaaet ud fra, at ligesom Skode- og Pantebrevs-Registre og Protokoller i Henseende til faste Ejendomme ere frit tilgængelige for Offentligheden, saaledes bør ogsaa de tilsvarende Registre og Protokoller i Henseende til registreringspligtige Skibe

fuldt ud være det; thi Offentligheden betrygger Omsetningen og styrker Krediten.

Den foreslaaede Betaling for Udskrifter af samtlige Bureauets Registre og Protokoller stemmer med den i Lov 13. Marts 1867 satte Takst for Udskrifter af Skibsregistret; men Forslaget har dertil føjet en lavere Takst af 50 Ore, beregnet paa tilsvarende Maade for Meddelelse af mundtlige Oplysninger.

Naar Grosserer-Societetets Komite udtrykkelig er indbefattet blandt de offentlige Myndigheder, der skulle have Meddelelserne gratis, er dette ikke sket, fordi Kommissionen selv nærer nogen Tviul om, at Grosserer-Societetets Komite maa anses som en offentlig Myndighed; men fordi andre Love, saasom Fjrmalov 1. Marts 1889 § 36, have fundet sig foranledigede til udtrykkelig at indbefatte den blandt slige Myndigheder; og en Undlæelse af at gøre det samme i nærværende Lovforslag turde da muligvis fremkalde en Tviul om dets rette Mening, som det vil være helbigst paa Forhaand at afværge ved en udtrykkelig Udtalelse.

Da det for Borgernes Skyld bør paases, at Udskrifterne blive saa nøjagtige som muligt, er det i Slutningen af Paragrafen foreskrevet, at de altid først maa udleveres ved Kontortidens Udlob, altsaa paa et Tidspunkt, hvor det er sikkert, at ikke flere Anmeldelser ville indkomme paa den Dag. Før saa vidt som samtlige de forinden indkomne Anmeldelser maatte være blevne registrerede, vil der ikke være noget at anmærke paa Udskriften. I modsat Fald, hvis uregistrerede Anmeldelser henligge paa det Tidspunkt, da Udskriften meddeles, bør der derimod gives denne en Paategning derom, for at ikke Modtageren skal være udsat for at vildledes af den.

III. Registrering af Skibe og Afkomster til Skibe og Skibsparter samt Udstedelse af Nationalitets- og Registrerings-Certifikater.

Vi have alt ovenfor Sp. 3366 omtalt Forholdet mellem Afnit I. og Afnit III. og henviser derfor til de der fremsatte Bemærkninger om Grunden til, at § 1 er skilt fra de nu følgende Paragrafer, der nærmest tjene til Udfyldning af dens Bestemmelse angaaende Registreringspligten.

Til § 8.

Denne Paragraf, hvis Indhold ikke har noget tilsvarende i Loven 1867, er en naturlig Udfødsning af den Registreringen tillagte privatretlige Betydning. Thi da de om Skiftelse